

[Finansministeren.]

begynde aftrapningen eller loven skal fortsætte ind i det nye finansår. Til den tid må vi tage stilling til, om vi skal fortsætte med sparebeviserne, eller om vi på anden måde skal øve indflydelse på den prisudvikling, der finder sted som følge af denne afgiftslovgivning.

Weikop: Den højtærede finansminister fandt, at jeg havde været lidt ophidset, og at jeg i stedet for ophidselse skulle have følt taknemlighed i anledning af dette lovforslag. Ja, men jeg vil da gerne udtrykke taknemlighed overfor finansministeren, fordi lovforslaget er kommet frem, taknemlighed over, at befolkningen og branchen nu kan se, hvad finansministerens hensigter er. Det kan jeg egentlig godt sige jeg er meget taknemlig for, og jeg tror, der er mange andre, som ligeledes vil være taknemlige derover.

Tanken om omsætningsafgiftens omlægning fra engrosleddet til detaileddet er forladt, siger den højtærede finansminister. Ja, det er den på nuværende tidspunkt, fordi vi ikke kunne nå at komme igennem med den, inden loven udløb. Men dermed være ikke sagt, at tanken er skrinlagt, ikke fra min side i hvert fald.

Den højtærede finansminister kunne ikke lide, jeg sagde, at man efter min mening havde narret befolkningen; den højtærede minister var af den modsatte opfattelse. Jeg skal minde den højtærede minister om, hvad det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde, da denne lov blev gennemført. Jeg har det ikke hos mig og kan ikke citere, men jeg har en levende erindring om, at det dengang blev sagt, at der skulle pålægges befolkningen en byrde gennem to år derved, at den skulle opspare midler; afgiften, som blev lagt på tøj, var en byrde for to år, idet man — det blev understreget meget stærkt — gennem disse to år skulle søge at oparbejde en valutareserve. Det var det, jeg sigtede til, da jeg sagde, at det forekom mig, at her var befolkningen blevet narret.

Så siger den højtærede finansminister, at jeg begrundet ikke mine standpunkter, at det er uhyre letkøbt, hvad jeg siger, og han spørger, hvorfor jeg ikke foreslår loven afviklet med det samme. Nej, højtærede

finansminister, jeg er så realistisk, at jeg ved, at når der er indgået et forlig mellem socialdemokraterne og de radikale, så må man respektere det. Jeg har fremsat et forslag — det sagde jeg også i min tale for lidt siden — hvori de forudsætninger med hensyn til provenuet, hvorunder denne omsætningsafgift er kommet til verden, er respekteret, og dem vil jeg for mit vedkommende naturligvis stadig respektere. Hvis det er letkøbt, så har den højtærede finansminister efter min mening en underlig opfattelse af, hvad der er letkøbt.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at jeg havde ikke udtrykt mig helt rigtigt, når jeg sagde, at staten kunne ikke disponere over de penge, som omsætningsafgiften indbragte. Jeg må derfor understrege, at både da den lov, vi her drøfter, var til første og da den var til anden behandling, blev der fra forskellig side, både af det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, givet udtryk for usikkerhed med hensyn til, om regeringen ville undlade at bruge pengene. Påstanden om, at pengene ville indgå i statens almindelige forbrug, blev med stor styrke afvist af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), som sagde, at formålet var at imødegå den forstærkede kreditstramning. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard tog klart afstand fra, at staten skulle bruge pengene. Han sagde — det står sp. 2906 i folketingstidende for 14. marts 1955 —:

„Iøvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det samlede beløb af samtlige nye afgifter indsættes på bunden konto i nationalbanken. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft brugte det udtryk, at man ikke turde stille så kolossale beløb til regeringens rådighed. De er aldeles ikke stillet til regeringens rådighed, de er bundet i nationalbanken og kan ikke røres af regeringen.“

Det sagde han. Og på sp. 2945 står følgende udtalelse af det ærede medlem fra samme dag:

„Jeg hørte med forbløffelse noget af det, det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde. Han sagde, at han vil ikke være med til at give regeringen disse penge, der her er tale om. Det ærede medlem